

Me kuulume kokku – mina ja aianduskool

Rohkem kui pool aastat tagasi võtsin vastu otsuse, et minu õpetajakarjäär Räpina Aianduskoolis saab läbi. Seoses Tartust Viljandisse kolimisega, tekkis mul tunne, et on aeg oma tegemistele siin joon alla tõmmata. Peale selle otsuse langetamist hakkasin endalt küsima – kes ma üldse olen, kui ma ei ole Räpina Aianduskooli puuviljanduse ja marjakasvatuse õpetaja? Olen armanud aianduskooli sellest hetkest alates, kui 2013. aasta sügisel aianduse erialal õpinguid alustasin. Vahepeal on väga palju muutunud, kuid ometi on viimase poole aasta jooksul täitunud mu silmad pisaratega iga kord, kui olen pidanud kõva häälega välja ütlemata, et plaanin aianduskoolist lahkuda.

2024. aasta lõpus kuulutas Viljandi maal paiknev Polli Aiandusuuringute Keskus välja konkursi õunviljaliste spetsialisti ametikohale. Ideaalne ajastus, mõtlesin. Alustasin seal töötamist veebruaris. Ometi küsisin endalt iga päev, kas ma tõesti teen õigesti, kui aianduskoolist lahkun?! Arutlesin, et äkki ma vajan lihtsalt aega, et uue tööga kohaneda? Kas ma olen liiga kärsitu ning soovin, et tunneksin end uues ametis sama koduselt ja kindlalt nagu olen seda tundnud õpetajana aianduskoolis?

2025. aasta mai keskpaigas visati naljaga õhku mõte, et minust võiks saada aianduskooli uus projektijuht. Veel enne, kui jõudsin selle nalja üle naermise lõpetada, istusin ma eelmise projektijuhi Janely kabinetis ja õppisin ametit.

Muidugi küsisin ma endalt taas – kes ma siis olen, kui ma ei ole Räpina Aianduskoolis puuviljanduse õpetaja ega ka

õunviljaliste spetsialist Polli Aiandusuuringute keskuses? Kui ma olen lihtsalt oma pisikese alustava ettevõtte Mura-soo talu OÜ perenaine ning rohenäpp, kes jagab aianduslikku nõu Maahommikus, siis kas ma olen üldse piisav, et olla oma valdkonna spetsialist? Kas kõik mu õpinguteks ja töötamiseks kulunud aeg on siis raisatud? Tänu õpetajana töötamisele olen saanud nii palju kogemusi ja nii palju võimalusi. Maahommiku produtsent ei oleks mulle iialgi helistanud, kui ma poleks aianduskooli õpetajana korduvalt üles astunud Terevisioonis. Kas nüüd on selliste võimalustega lõpp?

Aga ... peale „jah“ sõna ütlemist projektijuhi kohale, sai kõik järsku selgeks! Sel hetkel ma teadsin, et tegin õige valiku! Kõige enam vist mõjutasid mind mu täditütre sõnad: „Jah, Räpina on kaugel, aga see on nii sinu koht olnud juba sellest esimesest päevast, mil sind sinna vestlusele sõidutasin.“

Seega ... 212 klassi asemel võib mind leida nüüd ruumist 335. Ja kuigi puuviljandusalast nõu olen ka edaspidi valmis

jagama, võib minu poole pöörduda nüüd eelkõige välispraktikate ja välislähetustega seoses.

Tundub, et mina ja aianduskool siiski kuulume kokku.

Hea lõpetaja – kas eelpool mainitud emotsioonid on ka sulle tuttavad? Suutmatuse otsustada, mis on minu jaoks õige? Kartus teha vale valik ja siis hiljem kahetseda. Tuleb välja, et see on täiesti normaalne.

Hea lõpetaja, palun pea meeles – asjad hakkavad kiiremini edasi liikuma siis, kui asjade liikumine toimub õiges suunas! Ma soovin sulle tähelepanelikkust ja taibukust märgata ja hinnata, kas sina liigud õiges suunas. Ja ma soovin sulle julgust öelda „Stop!“, jääda seisma, astuda maha praeguselt rajalt ning valida uus suund. Ning miks mitte valida midagi sellist, mis on täielikult vastupidine kõigele, millesse siiani uskunud oled.

Liisi Kont, projektijuht

Foto: V. Truija

Uus õppeaasta algab 25. augustil!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2025

Statsionaarne õpe

Aednik

AE22-41-K

1. Kairit Ilves
2. Eliina Kruberg
3. Eliise-Maarja Peeterson
4. Andre Saarma

AE23-42-K

1. Jelizaveta Ivanova
2. Karmen Liinak
3. Mikk Meisterson
4. Valentina Repina
5. Reet Siiman
6. Juhan Andres Telschow

Abiaednik

AA24-21-Ki

1. Hloriia Boiko
2. Vladyslav Hryshchuk
3. Maksim Iljin
4. Maia Kamajeva
5. Arina Melnikova
6. Aleksandr Romanov
7. Alina Rõbatšjonok
8. Oleksandra Ushakova
9. Evelina Voinski

Florist

FL22-41-K

1. Mirtel Jõgi
2. Mirle-Merlin Järs **KIITUS**
3. Anete Kudu **KIITUS**
4. Liise-Marie Musting
5. Sandra Sell
6. Ksenia Tšasovikova
7. Agnes Valner

FL23-42-K

1. Mirtel Mets
2. Berit Puru

Maastikuehitaja

ME21-41-K

1. Aleksei Abramov
2. Varvara Bažukova
3. Artur Demidov
4. Polina Ivleva **KIITUS**
5. Karina Kanarbik **KIITUS**
6. Liis Lattik **KIITUS**
7. Annamari Ovsjannikova

Mittestatsionaarne õpe

Aednik

AE23-42-M1

1. Anella Aben
2. Jane Jürman
3. Tiia Kaselaid
4. Moonika Liias
5. Elvira Mazurtšak
6. Pille Meresmäe
7. Agnes Paldre
8. Siret Roots
9. Karolin Tart-Tuul
10. Kaja Teder
11. Terje Tellus
12. Anu Toom

Tekstiilkäsitööline

TK23-42-M1

1. Katrin Kruusamäe
2. Mari-Liis Kölli
3. Anneli Käesel
4. Merlin Melser
5. Ave Teedla

TK23-42-M2

1. Maarja Greete Hellamaa
2. Karoline Karlis
3. Aurora Musto
4. Birgit Pokk
5. Angela Päll
6. Moonika Rattus
7. Maarja Tamra
8. Triin Vask

AE23-42-M2

1. Maarja Adojaan
2. Talvi Annus
3. Kai Alexandra Ehrberg
4. Ester Faiman
5. Piret Jõemägi
6. Signe Jürgenson
7. Kerly Kaljuste
8. Anni Kisand
9. Mariliin Kongo
10. Kairi Kuusik
11. Piret Kähi
12. Kati Möller
13. Kairi Oona
14. Silvi Paluoja
15. Piret Rabakukk
16. Anu Rajamäe
17. Mirjam Reinike
18. Külli Silvet
19. Katrin Sütt
20. Silvia Vare
21. Kelli Vilu
22. Piret Väinsalu

Florist

FL23-42-M

1. Raili Allmäe
2. Tiiu Arus
3. Anabel Joab
4. Kaisa Jõgar
5. Heete Brit Kadapik
6. Jaanika Kampus
7. Maiki Kirotar
8. Sandra Kärgenberg
9. Malviina Laansoo
10. Vilve Metso
11. Aimi Mägedi
12. Merle Roos
13. Maarja Rabin
14. Merit Sillaots
15. Kätlin Skatškov
16. Kristiina Šljupkina
17. Kaidi Sööt
18. Helina Tamme
19. Kristi Toomemets
20. Annika Uus

Maastikuehitaja

ME22-42-M1

1. Triin Hook
2. Taiko Juga
3. Liisi Kondratjeva
4. Kristi Käo
5. Keiti Lõhmus
6. Anne Saarniit
7. Margis Sein
8. Miret Tuur

ME22-42-M2

1. Anu Aleste
2. Eneli Ditmann
3. Külli Hunt
4. Aire Jaguson
5. Kairi Kuusik
6. Katrin Sarapuu
7. Margit Vasser
8. Anna-Liisa Vesioja-Kurm

Maarja küla õpperühm

Abiaednikud

AA23-21-Km

1. Jaana Mark
2. Marcel Mikko
3. Ranno Paap
4. Markus Peterson
5. Kevo Sikka
6. Angelika Šatalina

Kutsevaliku kursused

KV24-21-K

1. Argo Arjukese
2. Joonatan Betlem
3. Hugo Tobias Helm
4. Raimond Kabbinn
5. Magnor Lehist
6. Lauri Siiman
7. Karl Markus Ungerson
8. Karl Joosep Urbanik

Abiaednikud ja nende kursusejuhataja Andres Kohv

Tunnustame tublimaid!

Regionaal- ja Põllumajandusministeerium
tunnustab parimaid lõpetajaid

Valentina Repina ja Karina Kanarbik

Vabariigi Presidendi ning haridus- ja teadusministri
vastuvõtule Kadrioru lossi roosiaeda on kutsutud
tunnustamiseks silmapaistvad õpilased

**Mirtel Mets, Mirle-Merlin Järs, Polina Ivleva,
Andre Saarma, Jelizaveta Ivanova ja Kevo Sikka**

Õnnitleme!

Anu Käär

**Aianduskooli
aasta õpetaja 2025**

Hannes Rohtsalu

Aianduskooli aasta noorõpetaja 2025

Õppida pole kunagi hilja – floristid Tiiu ja Maiki räägivad oma erialavalikust ja tööst

Täna on Räpina Aianduskoolis suur pidupäev – lõpuaktus, kus ulatatakse tunnistus 118 lõpetajale. Teiste hulgas ka floristika erialal õpilastele. Tutvume lähemalt kahe floristiga, kes on ka varasemalt meie kooli lõpetanud – **Tiiu Arus** ja **Maiki Kirotar**. Vaatame üheskoos tagasi teie õpiteele, räägime tänasest päevast ning pilume ka tulevikku. Tegusad naised on juba enne õpitud töötanud lillepoes ja töötavad ka täna.

Mis erialal sa õppisid aianduskoolis varasemalt ning millal kooli lõpetasid?

Maiki. Mina õppisin 1990.–1993. aastal Räpina Kõrgemas Aianduskoolis (nõnda nimetati tol ajal kooli). Erialaks oli aiandus, spetsialiseerumisega lillekasvatusele, ehk aednik-lillekasvataja. Kursusele võeti pärast keskkooli lõpetamist vastu 15 noort naist ning sama arv lõpetas ka kooli. Meie kursusejuhatajaks oli Malle Terepson.

Tiiu. Õppisin puu- ja köögiviljanduse erialal, mis keskkooli baasil oli veel iluaiaanduse kallakuga. Omandasin aiandusagronoomi kutse.

Miks sa otsustasid noore inimesena just Räpina Aianduskooli kasuks?

Maiki. Minu vanemad tegelesid põhitöö kõrvalt lilletaimede ja köögiviljade kasvatamisega, millest ka lapsed aktiivselt osa võtsid – see tegevus meeldis mulle. Pärast keskkooli lõpetamist, kui ülikooli sisseastumine nurjus, lugesin ajalehest kooli kuulutust. Olin kindel, et soovin õppida Räpinas lillekasvatust ja tegeleda alaga, mis oli mulle juba tuttav.

Tiiu. Keskkoolis oli meil lisaainena aiandus. Meil oli hea õpetaja, kes muutis aine huvitavaks, ja see meeldis mulle.

Meenuta mõnda toredat seika oma tollasest kooliajast.

Maiki. Kursusel oli meid vaid 15 tüdrukut. Dendroloogia õpetaja korraldas meile kahepäevase ekskursiooni Hiiu- maale. Meie aga mõtlesime, et võiksime natuke sarnased välja näha ja otsustasime juuksed punaseks toonida. Tollased juuksevärvid olid, nagu nad olid, ja minu juuksed said kõige tugevama tooniga. Ülejäänud seltskonnal jäid juuksed punaka tooniga. Õpetaja muias korralikult, kui nägi bussis istuvaid

punapäid. Kui koju jõudsin, hõikas mu onu valju häälega: „Setu on rooste läinud!“

Tiiu. Oli periood, mil hommikujooks oli kohustuslik, et õpilased ikka sööma ja kooli esimesse tundi jõuaksid. Kes raja läbis, sai talongi, mis lunastati kooli sööklas. Naljakas oli näha, kuidas hommikupimeduses kella seitsmest alates jooksid massiliselt noored, kes oleksid palju meelsamini veel maganud. Õnneks kestis see kord vaid lühikest aega.

Millisele tööle asusid kohe pärast aianduskooli lõpetamist?

Maiki. Mina sain viimasel kursusel tuttavaks oma tulevase abikaasaga ja soovisin jääda praktikale Räpina õppe- majandisse. Pärast kooli lõpetamist sain tööle õppemajandisse, kus jätkasin oma tööd. Mitmel hooajal kasvasin kuivlilli.

Tiiu. Asusin tööle aiandis, kus kasvatati lilli. Alguses tegin kõiki töid, mis vaja, aga pärast töötasin agronoomina.

Kuidas küpses mõte tulla taas kooli ja just floristika eriala õppima?

Maiki. Olen iseõppinud floristina töötanud üle 25 aasta erinevates lillepoodides. Seal on minu õpetajateks olnud kogenenud kolleegid ja ka igapäevane töökogemus ise.

Tiiu tegi mulle ootamatult ettepaneku: läheme Räpinasse uuesti õppima! See on eriala, kus saab ennast täiendada lõputult – olenemata vanusest.

Tiiu. Kuna ise pean lillepoode, siis mõtlesin, et kunagi pole hilja õppida ja omandada ka floristi elukutse.

Kui nüüd floristi õpingutele tagasi mõelda – kas eriala vastas sinu ootustele?

Maiki. See periood on olnud minu jaoks justkui sõit kiirrongiga. Õppimine on täiesti teistsugune kui varasemalt, ja olen saanud vastused paljudele küsimustele. Nüüd võiks alata kolmas aasta, kus saaksime õpitut rahulikult praktiseerida.

Tiiu. Praktilist poolt oleks võinud rohkem olla.

Kas jäi mõnest õppeainest puudu või tundus mõni aine üleliigne?

Maiki. Puudu jäi praktiliste tööde tegemise ajast.

Tiiu ja Maiki lillepoes

Tiiu. Liiga palju lisaaineid. Oleks oodanud rohkem erialatunde.

Millist rolli mängivad trendid floristikas? Kas jälgid neid või lood pigem oma suuna?

Maiki. Kui tahad olla pildis iga päev, pead olema kursis trendidega – nii floristikas kui ka muudel elualadel. See on igapäeva elu osa, kui tahad pakkuda lillepoes kaasaegseid lillekimpe ja seadeid. Kui klient teeb poes meeldiva ostu, tuleb ta kindlasti ka tagasi.

Tiiu. See mängib päris suurt rolli, kuna vastavalt trendidele muutuvad ka klientide soovid ja tellimused. Meie püüame pakkuda just seda, mida klient meilt ootab.

Töötad täna Pärnus asuvas lillepoes. Kuidas poel läheb? Kas eestlased on üldiselt head lilleostjad?

Maiki. Töötan Pärnus Viola Lill OÜ lillepoes. Et klient meie juures käiks, oleme oma naiskonnaga paljude aastate vältel palju vaeva näinud. Selleks peame iga päev suutma pakkuda kvaliteetseid lilli, head tööd ja klienditeenindust. Minu meelest on eestlased head lilleostjad.

Tiiu. Poel läheb normaalselt, kuna meil on palju püsikliente ja samas proovime anda endast parima, et kliendid rahule jääksid. Üldiselt on eestlased head lilleostjad, sest meil Eestis on traditsioon kinkida ja viia lilli peaaegu igaks tähtpäevaks. Loodame, et see jätkub ka tulevikus.

Milline tähtpäev toob lillepoodi kõige rohkem ostjaid?

Maiki. Kindlasti naistepäev, emadepäev ja koolide lõpetamine.

Tiiu. Kõige rohkem toob ostjaid poodi sõbrapäev, naistepäev ja emadepäev.

Mis on olnud kõige erilisem tellimus, mille oled poest saanud?

Maiki. Minul on ilmselt üks meelde jääv pulmapeo ülesanne — pulmakaare lillede seadmine. Kaar oli ise kolm meetrit kõrge ja materjaliks kasutasin hortensiaõisi, mis ei ole säilimise poolest lihtne materjal. Tööd oli ajaliselt palju ja närvikulu samuti, kuid lõpptulemus õnnestus hästi — suur osa oli ilmal ja kvaliteetsel tööol.

Tiiu. Vabariiklikeks tähtpäevadeks valmistatud seaded, mis on tellitud Vabariigi Valitsuse poolt. Vastutus on olnud suur ja ka tööde maht. Kuid kui lõpptulemusega rahule jäädakse, siis on tore.

Millise sündmuse jaoks on tellitud seni kõige hinnalisem lillekimp?

Maiki. Kõige hinnalisem on olnud paarisaja eurone lillekimp naisele juubeliks.

Tiiu. Ikka armastuse avaldamiseks — 101 suurt ja punast roosi kimbus.

Kas oled teinud lilleseadeid ka väljaspool lillepoodi, näiteks ürituste jaoks?

Maiki. Olen teinud lilleseadeid lavale, konverentsidele ja pulmapidusid dekooreerinud.

Tiiu. Jooksvalt kogu aeg, vastavalt tellimustele.

Kui saaksid koostada unistuste lilleseade — mis lilled seal kindlasti sees oleksid ja mis sündmuse jaoks see oleks?

Maiki. Arvan, et see oleks suures annas ja kindlasti plastvahu seadena lilleseade. Kasutaksin kindlasti palju erinevaid pastelseid toone, hästi säili-

vaid lilli. Ennast tundes tean, et see tuleb suhteliselt ümara vormiga ja tihe-
dalt lilli täis — selline on minu välja kujunenud käekiri lilleseades.

Tiiu. Lõvilõuad ja kukekannused suvel, tulikad ja pojengid kevadel ning sündmus oleks pulm.

Millist nõu annaksid täna neile, kes mõtlevad floristika eriala peale, aga pole veel kindlad?

Maiki. Kui sulle tõsiselt meeldib lillede ja taimedega tegelemine, siis mõtle ja otsi võimalusi, kuidas seda eriala omandada. Selleks ei pea tingimata kooli minema — võid osa võtta meeldivatest kursustest, et paremini aru saada, kui tõsiselt soovid floristikaga tegeleda.

Tiiu. See on väga huvitav ja vaheldusrikas elukutse. Iga päev on erinev. Sobib neile, kes tööd ja väljakutseid ei karda.

Külli Nõmmistu, raamatukoguhoidja

Räpina Aianduskoolis selgitati välja parimad floristid!

22.–23. mail toimus Räpina Aianduskoolis teise ja kolmanda kursuse vaheline põnev erialavõistlus, kus noored floristid said end proovile panna loovuse, tehniliste oskuste ja materjalitundmise vallas.

Kahe päeva jooksul valmisid kolm erilist tööd: dekoratiivne lillekimp, kehakaunistuse ning looduslikest materjalidest loodud interjööri seade.

Õpilased üllatasid mitmekesiste ideede ja isikupärase teostusega — tulemuseks olid värvikad, loomingulised ja professionaalsed tööd, mis näitasid noorte floristide kõrget taset.

Tööde hindamisel osales asjatundlik žürii, kelle ridadesse kuulus ka meie vilistlane Jarko Ilves. Žürii tunnustas noorte pingutust, tehnilist puhtust ning julget loovust.

Võistluse üldvõitjaks tuli **Mirtel Mets**, teise koha saavutas **Anette Kudu** ning kolmanda koha pälvis **Ksenia Tšasovikova**.

Täname kõiki osalejaid, juhendajaid ja hindajaid inspireerivate päevade eest ning soovime kõigile palju edu edasisel erialasel teekonnal!

Maris Paas, kutseõpetaja

Floristikavõistlusel osalejad

Aednike päev 2025 Räpina Aianduskoolis

14. mail toimus Räpina Aianduskoolis koolisene aednike kutsevõistlus, kus oma oskused panid proovile teise ja kolmanda kursuse aedniku eriala õpilased.

Võisteldi kuuel erineval alal, sealhulgas taimede ja töövahendite tundmises, seemnete külvamises, taimekaitseriie-tuse selga panemises ning murutrakto-vri vigursõidus. Vihmane ilm osalejaid ei

heidutanud – tõeline aednik töötab ka siis, kui sajab!

Päeva teises pooles külastas kooli Hen-ri Helemäe Metsakuru Aiandist, kes rääkis aiandi kujunemisloost ja turun-duse olulisusest. Ühiselt vaadati ka humoorikaid sketše „Metsakuru karu-dest“, mis pakkus kõigile naeru ja ära-tasid tähelepanu.

Päev lõppes pidulikult – toimus auta-sustamine ja ühiselt nauditi kringlit.

Nooraedniku võistluse 2025 tulemu-sed:

I koht – **Jelizaveta Ivanova**

II koht – **Pent Joonas Kopelman ja**

Valentina Repina (jagasid teist kohta)

III koht – **Andre Saarma**

Palju õnne kõigile osalejatele ja tänu korraldajatele!

Sigrid Kirotar, aianduse juhtõpetaja

Aednike võistlusel osalejad

Maastikuehitajate võistlus: sombuse taeva all särasid rõõm ja meisterlikkus

Neljapäeval, 15. mail toimus meie kooli maastikuehituse osakonnas kauaoodatud võistlus, kus osalesid kõik statsio-naarses õppes õppivad kursused. Kuigi ilm oli sombune ja taevas hall, ei lask-nud keegi end sellest heidutada – vas-tupidi, kogu koolihoovis valitses rõõ-mus ja tegus meeleolu.

Võistlus oli tempokas ja põnev, täis loovust, koostööd ja pinget. Võidu nop-pisid teise kursuse säravad tegijad **Sire-lin Ilves** ja **Oliver Saar**, kelle töö paistis silma nii tehnilise täpsuse kui ka esteet-ilise terviklikkuse poolest. Teise ja kolmanda koha jagasid võrdselt kaks esmakursuslaste tiimi: **Alice Hanni** ja **Aleksander Kristoffer Kaju** ning **Uku-Johannes Kiik** ja **Kaimo Madisson**. Nel-janda, kuid sugugi mitte vähem väärtusliku koha saavutasid **Polina Ivleva** ja **Karina Kanarbik**, kelle töö oli läbimõel-dud ja hoolikalt teostatud.

Töid käisid vaatamas ka kaugõppijad ning kogu sündmus toimus meie kooli direktori valvsa, kuid toetava pilgu all. Lisaks oli kohal ka maastikuehituse ala ekspert Mairold Mänd, kelle terav pilk otsib uusi talente, keda saata esindama kooli nii WorldSkills kui ka EuroSkills

võistlustel. Tema kohalolek lisas võist-lusele erilise kaalu ja andis osalejatele võimaluse silma paista ka rahvusvaheli-se taseme suunas.

Auhinnad pani välja meie hea koostöö-partner Stokker, kelle esindaja tuli isik-likult kohale, et võitjatele auhinnad üle anda. See žest lisas sündmusele erilise sära. Kõiki osalejaid õnnitles ka meie kooli direktor, tunnustades nende pü-hendumust ja meeskonnavaimu.

Suur tänu kõigile osalejatele, korralda-

jatele ja abilistele, kes panustasid võist-luse õnnestumisse – olgu selleks ma-terjalide transport, töövahendite jaga-mine või koristusmeeskonna tugi. Teie panus oli hindamatu!

Sombusest ilmast hoolimata särasid osalejate silmad ja valminud tööd – see päev jääb meelde kui ehe näide sellest, kuidas pühendumus ja rõõm võivad iga ilma trotsida.

Ivi Sirel, kutseõpetaja

Foto: K. Toom

Maastikuehitajate võistlusel osalejad

Maailmameister Klaus Wagener Kirna mõisa tulbifestivalil

Umbes aasta tagasi Kirna mõisa tulbifestivalil tuli meie vilistlase Tuuli Luiga juttu, et peaks midagi toredat seal korraldama. Jutu käigus küpses idee proovida Eestisse kutsuda mõni tore maailmatasemel florist. No nagu näiteks Klaus Wagener. Mees, kes on saanud nii maailmameistri, Saksamaa meistri tiitlid ning Interflora karika võidu. Terve tema elu on keerelnud floristika ümber ja tänaseks on ta floristika maailma trendilooja. Aastaid tagasi oli ta BLOOMS kirjastuse üks loojatest. Nimi, mida teavad kõik floristikaga tegelevad inimesed.

Meie rõõmuks oli ta hea meelega nõus külastama Eetit ja demo-töötoa korraldamine sai alguse. Minul ja Marisel oli suur au olla tema demo ettevalmis-

tustes osalised. Saime lähedalt näha, kuidas ta töötab ja mõtleb. Igas suvalises körres, lauajupis ja rabarberi õiepungas nägi ta kohe potentsiaalset osakest oma töödes. Silmad läksid särama kuivanud heina, puukoore ja muidugi kohalike tulpide peale.

Demoesinemine toimus 14. mail. Mis seal salata, see oli vist maikuu kõige koledam ilm, ruumid olid floristidele sobivalt jahedad ja väljas sabistas vihma. Aga imelised seaded valmisid ja valmisid. Mulle väga meeldis tema lähenemine õpetamisele. Näidiste ja jutu vahele näitas ta pilte ja rääkis lugusid elust enesest. Kohal olnud inimesed paistsid olevat rahul, päeva lõpus said kõik soovijad ettetellitud raamatutesse ka autogrammid.

Päev hiljem oli soovijatel võimalus osaleda Klaus Wageneri töötoas. Saime meistri käe all looduslikest materjalides erinevas stiilis töid teha.

Kokkuvõtteks oli väga inspireeriv, loominguine ja õpetlik aeg. Tänu Tuulile korraldamise eest. Kohtume juba aastal 2026 ... mine tea, mida siis veel välja mõeldakse.

Pille Peterson, floristika juhtõpetaja

Fotod: M. Ainsalu

https://www.instagram.com/ainsalu_photography/

Demo-töötoa korraldusmeeskond: Maris Paas, Kaire Sõmer, Ahti Lyra, Tuuli Luiga, Klaus Wagener ja Pille Peterson

Kõik tööd leidsid mõisa maalide hulgast tausta ... õigemini, enne oli taust ja siis loodi lilleseade vastavale kohale

Klausil oli suurepärane oskus leida oma trendidele vastavad nurgad. Antud juhul siis roheliste toonide kasutusvõimalused. Taustaks roheline maal, seadete all mõisa keldrist leitud keraamilistest plaatidest paneel ning rohelist tooni toolid. Sekka mõned rohelised seaded

Kirna mõis on ise juba omamoodi kunstitoes. Ja sinna lisa luua on omamoodi kunst ... pärg ja sibulad

Väljasõit Eesti viinamarjatootjate ettevõtetesse

27. mail toimus Räpina Aianduskoolist väljasõit kahte Eesti ettevõttesse puuviljanduse õpetaja Epp Säga viinamarjakasvatuse õppeaine raames. Viinamarjakasvatust saab Räpina Aianduskoolis õppida valikainena teisel ja kolmandal kursusel.

Võrumari OÜ

Esmalt külastasime ettevõtet Võrumari OÜ, kus meid võttis vastu ettevõtte omanik agronoom Meelis Värnik. Võrumari tegeleb peamiselt viinamarjade kasvatamisega müügiks, ehk saak läheb lauamarjaks. Viinapuid kasvatatakse selles talus katmikalal. Marju turustatakse üle Eesti erinevatesse jaekettidesse. Viinamarjakasvatuses praktiseerib Meelis Värnik ka palju vastuolulist. Nimelt kastab agronoom Värnik viinapuid ja on täheldanud seetõttu paremamaitselist toodangut. Erilisena toon esile ka otsuse istutada viinapuid suurema vahemaaga kui katmikalal tava-

pärased 1,2–1,5 meetrit. Meelis Värniku kogemuse põhjal on nimetatud kasvatamismeetodid kõige optimaalsemad parima saagikuse ja kvaliteedi tagamiseks. Viinamarjasortidest peab Meelis Värnik eestlastele meelepärasteks eelkõige magusaid marju: punast seemnetut 'Somerset Seedless', rohelist 'Supagat', nii punast 'Swenson Red'i kui ka rohelist 'Swenson White'i, mahlakat punast 'Summersweet'i ja roosavärvilist 'Einset Seedless'i. Võrumari viljeleb mahepõllumajanduslikke toomisviise, millega kaasneb rohkem kilptäi vastuvõtlikkust kui ka teisi kahjureid. Ent talunik tõdeb, et inimesed väärtustavad mahetoodangut ja see tasub end ära. Veel enne lõunapausi said õpilased praktiseerida tunnis õpitut – siduda viinapuude üheaastaseid kasve, eemaldada üleliigseid ja korrastada taimede üldist olekut vastavalt juhendamisele ja oma teadmistele.

Pruuli-Kaska Viinamarjatalu

Päeva teises pooles külastasime Pruuli-Kaska Viinamarjatalu, kus meid võtsid vastu Lija Kaska ja Jüri Kaska, kes on viinamarjakasvatusega juba üle 60 aasta tegelenud. Täna on fookusesse sattunud just viinapuustikute tootmine ja müük, ent müüakse ka lauamarjaks ja väärindatakse veiniks. Lija Kaska on teinud valiku Eestis avamaal kasvavate sortide turustamise kasuks, sest need on enim nõutud. Viinapuustikuid valmistatakse Pruuli-Kaska talus pistokstest, mis juurduvad kasvuhuones turbasegus ja jõuavad peagi laadale. Eestlastele meeldivat 'Supaga', 'Swenson Red', 'Summersweet', 'Somerset Seedless', aga see on vaid peotäis valikust, mida talus, kus üle 200 sordi kasvab, müüakse.

Artur Lehtmets, AE24-42-K

Fotod: E. Säga

Meelis Värniku viinamarjakasvatust katmikalal

Lija Kaska viinamarjakasvatust avamaal

Väljasõidul osalejad Võrumari OÜs

Välispraktika Madeiral

Märtsis lendasime välispraktikale Ma-deirale, kus tänu saare subtroopilisele kliimale on võimalik teha mitmesuguseid aiandusalaseid töid aastaringiselt, samal ajal kui Eestis on loodus alles ärkamas ja aiatööd veel piiratud. Jõud-sime kohale nädalavahetusel, seega kasutasime võimalust tutvuda saare suurima linna Funchaliga ning külastasime Monte Palace'i troopilist aeda. Sinna sõitsime vanalinnast Monte köisraudteega, kust avanesid lumma-vad vaated linnale ja ookeanile – kuigi vaated olid imetlusväärsed, tekitas kõrgus ja tuules liikuv gondel veidi kõhedust. Alla linna on võimalik tagasi tulla ka traditsiooniliste ölekelkudega, Madeira kuulsaimate turismiattraktsioonide hulka kuuluvate tobogganitega, millega 19. sajandil kohalikud tõepoolest alla linna sõitsidki. Kelkusid juhivad kaks valgesse riietatud meest. Sõit kestab kümme minutit, läbib kaks kilomeetrit ning pakub ainulaadset ja meeldejäävat elamust.

Järgmisel päeval külastasime linnas asuvat ilusat parki ning seejärel suundusime botaanikaaeda, mis paistis silma oma kaunite vaadete ja rikkaliku taimestikuga.

Praktikal olime Quinta Santa Luzia farmis, kus kasvatati mahedalt maitsetaimi ja köögivilju kohalikele restoranidele. Rajasime permapeenraid, külvasime seemneid, istutasime taimi, koristasime valikuliselt saaki, valmistasime saaki ette müügiks, komplekteerisime ning puhastasime ka levadasid. Mägedest alla voolav vihma- ja allikavesi juhatakse mööda levadasid, nagu kohalikud betoonkanaleid nimetavad. Need harunevad erinevates ühinemiskohtades ja suunavad kastmisvee suurtesse basseinitesse või veemahutitesse. Põhilised tööriistad, mida kasutasime olid sirp, kirka ja matšete. Sealse pinnase harimine oli keeruline, sest see paiknes nõlvadel, kus kivine muld muutis töö füüsiliselt raskemaks. Tormikahjustuste tõttu murdunud puude oksad purustasime oksapurustajaga ning kasutasime lehtpuuhaket peenarde multšimiseks. Vihmastel ilmadel tegime vajalikke töid katmiklal. Meie juhendajad olid väga sõbralikud, toetavad ja abivalmid. Enamjaolt rääkisid kohalikud väga hästi inglise keelt, mis tegi suhtlemise lihtsaks.

Peale tööpäevi tutvusime linnaga, nautisime ka kohalikke maitseelamusi. Restorane, kohvikuid, poode ja ka kaubanduskeskuseid on palju ning ostukorv soodsam kui Eestis. Elasisime kesklinnast eemal ning kodutee oli mitu kilomeetrit järsku tõusu, mis esimestel päevadel võttis toidukotte kandes ikka korralikult hinge kinni. Seega kasutasime ka Bolt taksot, millega oli soodne ja lihtne võimalus ringi liikuda, samas kui tavalised taksod olid umbes kolm korda kallimad.

Nädalavahetusel rentisime auto ja tegime saarele, mis on väiksem kui Hiiu-maa, tiiru peale. Kuigi esialgu tundus mõte autorooli istumisest veidi hirmutav, sest saarel on vähe tasast maad ning teed on järsud, kitsad ja kurvilised, osutus autoga liikumine suurepäraseks võimaluseks saart põhjalikult avastada ning esialgne hirm osutus põhjendamatuks. Sellel pisikesel saarel on üllatavalt palju tunneleid, osad neist lausa tõusude ja langustega. Imetlesime erinevatel kõrgetel vaateplatvormidel hingematvalt kauneid vaateid ning külastasime looduslikke basseine. Saarel ei ole just palju tavapäraseid randu

– rannik on peamiselt kivine ja kaljune, mistõttu on loodud turvalised ujumiskohad, mis kaitsevad ka suurte ja ohtlike lainete eest. Külastasime mägedes asuvat Fanal loorberimetsa, mis enamasti on udus ja muudab selle väga maagiliseks ning muinasjutuliseks. Kohalikud austavad loodust ja kulgevad loodusega ühes rütmis. Ilmateadet pole väga mõtet vaadatagi, sest see võib iga hetk muutuda: kogesime väga mitmel korral päikest ja vihma korraga, ikka oli soe ja päikesekiirgus karm. Tuleb lihtsalt kihiti riietuda ja seda imelist saart nautida. Kohalike sõnul ka Madeiral sel aastal kevade saabumine viibis ja oli harjumatult tuuline ning vihmane.

Oleme väga tänulikud, et meil oli võimalus osaleda Erasmus+ programmiga õpirändel. Töötamine teistsuguses kliimas ja kultuuriruumis avardas maailmapilti, andis palju kasulikke kogemusi ning võimaldas omandada uusi töövõtteid. Kindlasti soovitame seda imelist saart külastada.

Silvia Vare ja Jane Õim, AE23-42-M2

Vaade Madeira botaanikaaias

Valik tehtud töödest

Järvamaal kolleegidel külas ja ajarännak Paides

25. aprillil vuras Toomas Oja juhitud koolibuss kümne reisijaga pardal Järvamaa poole. Sõidu sihiks olid Järvamaa Kutsehariduskeskuse Särevere ja Paide õppekoht ning eelkõige tutvumine selle kooli tegevusega seoses kutsehariduses toimuvate muutuste tuules.

Säreveres ootas meid kooli arendusjuht Valmar Väljaots, kes, olles töötanud juba 12 aastat selles koolis, oskas rääkida kõigest, mis meie seltskonda huvitas. Vaatamata kargele ilmale ja vahepeal sadavale lumele tutvusime erinevate õppehoonetega. Alustasime masinapargist, mida kasutatakse mitmete erialade õppes ning põikasime sisse autoremondiklassi ja -töökotta, kus parasjagu tegutseti erinevate autode kallal – see pidi olema päevases õppes kõige populaarsem eriala. Seejärel kiikasime tee-ehitajate tegevust harjutusväljakul, liikusime läbi katuseehitajate, siseviimistlejate ja pottseppade õppeklassidest ning jalutasime hobuhooldajate talli. Hobuhooldajate eriala on sessioonõppurite seas populaarsem. Tallis ja selle kõrval asuval õuealal nägime palju erinevaid suksusid, kes ka meie seltskonnalt üritasid heledalt hirnatahes tähelepanu püüda.

Räägiti ka kalakasvatuse õpetamise lõpetamisest ning arutleti vana mõisa-hoone edaspidisest saatusel. Hetkel nõuab selle hooldamine koolilt rohkem väljaminekuid, kui suudetakse kanda – seetõttu otsitakse võimalusi, kuidas hoone tulu teenima panna. Edasi viis tee meid peahoonesse, kus giid tutvustas koolis õpetatavaid erialasid ning tõi välja murekoha seoses nelja-aastaste õppekavadega: õpilaskodudes ei jätku kohti, juba praegu on need täis. Arendusjuht näitas ka vahvaid reklaamklippe kooli kohta, kus erinevaid erialasid tutvustasid tuntud inimesed nagu Tuuli Tomingas, Arlet Palmiste, Kristjan Jõekalda ja Teet Margna. Ka meil on mitmed nimekad inimesed kooli lõpetanud – ehk võiks ka Räpina Aianduskooli reklaamides seda esile tuua, et meelitada rohkem noori õppima. Lisaks on Järvamaa Kutsehariduskeskus lülitanud eel-õppesse kõigi maakonna põhikoolide kaheksandad klassid, kes paralleelselt põhikoolis käimisega saavad mingi aja järel käia tutvumas kutsekoolis pakutavate erialadega. Nii kujunevad nad Eestis üheks teadlikumaks sihtrüh-

maks, kellel on selge ülevaade oma kodukohale lähima kutsekooli võimalustest. Lühikese majaekskursiooni järel kinnitasime keha koolisööklas väga maitsva ja taskukohase hinnaga toiduga.

Edasi sõitsime Paidesse, kus asub sama kooli teine haru. Ka seal tehti meile majas ringkäik. Nägime erinevate erialade tunde ja õppeklasse – nii õppekõik kui ka teised klassiruumid olid hästi varustatud vajalike õppevahenditega. Külastasime ka administratsiooni kabinette ning logistika ja laoõpilaste jaoks vanasse aulasse kohandatud klassiruumi. Küsimusele, kus toimuvad kooli lõpuaktused, vastas giid, et need peetakse Paide Teatri- ja Muusikamajas, samas kui kooli avaaktused toimuvad õues koolimajade juures.

Siis oligi aeg sealmaal, kui tänasime Valmarit meile kulutatud aja eest ning kulgesime Paide Vallimäele, Ajakeskus Wittensteini. Enamik meist polnud seal varem käinud ja nii saime esmakordselt näha ajas rändamist. Alustasime muinasajast, kus oli võimalus katsuda rõngassärki, mida sõjamehed kandsid – see oli üllatavalt raske, umbes 15 kilo. Järgmisena jõudsim orduaega, kus Lohe valvsa pilgu all istusime pidulauas. Seejärel liikusime kuningate ja keisrite ajastusse, kus saime endale selga proovida pidulikke riideid. Järgnes iseseisev Eesti, kus kõigile avaldas muljet poeväljapanek, kus müüdi kõike – alates kommidest lettidel kuni viltideni riilritel. Vahepeal põikasime läbi ka okupatsiooniajast ja lõpetasime taasiseseisvunud Eestiga. Meeleolukad videoklipid tutvustasid erinevaid ajastuid, mille vahel liikumiseks kasutati lift-ajamasinat, kuhu kõik meie reisiseltskond ilusti ära mahtus. Kõigile oli üllatus, et torn, kus ajakeskus asub, oli üles ehitatud alles 1993. aastal ja Ajakeskus on seal tegutsenud alates 2011. aastast. Lisaks asub Ajakeskuse kõrval ka Tegevusmuuseum, kus saab jälgida ja ise ka kaasa lüüa erinevate meistrite tegevusel – seal on Sepikoda, Riidekoda, Magusakoda ja palju muud toredat, kus vahvaid tegevusi saavad nautida nii lapsed kui täiskasvanud. Õues tegime giidiga linnaekskursiooni, kus räägiti mitmesugustest ehitistest – Paide Gümnaasiumi hoonest, kus on ühendatud sajandivanune ja moodne osa, mis

Ille 15kilose rõngassärgiga

on väga efektselt kokku sobitatud; hävinud õigeusu kirikust ja Püha Risti luteriusu kirikust, vanast apteegist, raekojast, hävinud kindlusebastionidest ja püssirohutornist. Täna giidi pärast ringkäiku tema laialdaste teadmiste eest ja asusime koduteele.

Väike, ent väga meeleolukas sissepõige Türi paisjärve äärde õitsvaid kirsipuid imetlema oli tõeliseks kirsiks selle päeva tordil – ausõna!

Tagasisõidu ajal käis reisijate hulgas elav keskustelu, kas ja mida keegi tahaks Järvamaa kutsekooli õppima minna. Oli nii masinate huvilisi kui ka hobusõpru. Mina käisin välja, et sooviks hoopis pottsepaks õppida – huvitav ja vajalik eriala, oleks tulevikus lisaraha teenimise võimalus ja puha. Nii möödus tagasitee kiirelt ja pikk, kuid huvitav päev pakkus heas seltskonnas palju toredat. Ootan juba, kuhu järgmine tore reis meid viib.

Aitäh Küllile, kes reisi korraldas, aian-duskoolile, mis seda toetas, ja toredale reisiseltskonnale, kellega läheks kuhu iganes iga kell!

Ille Rämmer, pargiaednik

Foto: K. Nõmmistu

Räpina Aianduskooli esimese lennu märgi lugu

Tänapäevasele Räpina Aianduskoolile pandi alus Haridusministeeriumi kirjaga 25. juulil 1924. aastal, kui Räpina Reaalgümnaasium nimetati ümber Võru maakonna Räpina avalikuks ühis-

Räpina Aianduskooli esimese lennu vilistlase Alma-Amanda Urgarti 1927. aasta kooli lõpumärk

põllumajandusgümnaasiumiks. 1927. aastal lõpetas kooli esimese lennu 16 õpilast: Ella-Adele Raudmanson (Elle Mälberg), Alma-Amanda Urgart, Richard Häidkind, Alma Joonasson, Erich Karheiding, Samuel Kiudorf, Hilda Koch, Boris Lamberg, Elmar Lepind, Albert Lepson, Richard Meenov, Ida Muuga, Karl Suurmann, Meinhard Suurmann, Osvald Lepind ja Elsa Valdson.

Aprillikuu keskel leidis Virge Mastik internetist näoraamatu avarustest Räpina Aianduskooli esimese lennu märgi. Räpina Aiandus- ja Koduloomuuseum soovis toredat ja kultuuriloolist märki muuseumi kogusse soetada. Märgi omanik proua Anu Haak arvas koheselt, et koolimärgi õige koht on Räpinas. Märk kuulus tema ämmale Alma-Amanda Haagile (Urgart), kes lõpetas Räpina Aianduskooli esimeses lennus 1927. aastal. Alma-Amanda Urgart (1906–2005) sündis Räpina lähisel Sülgojal Trangi talus. Peale Räpina kooli lõpetamist abiellus Alma 1928. aastal Ilmar Haagiga (1895–1970), kes töötas koolis õpetajana. Mõni aeg hiljem otsisid nad Lillekülas Kristiine heinamaale ehituskrundi ja sealne maja valmis 1936. aastal. Anu Haak kirjutab märgi leidmisest: „Peale ämma Alma-

Amanda surma on majas kõik viimseni alles hoitud ja mina olen seda varandust nüüd sorteerinud juba kuus aastat ning lõppu pole ikka veel näha. Ma olen püüdnud olla väga hoolikas ja ühtki paberit pole lugemata ära visanud. See märk oli ühe karbi põhjas. Karp oli täis 1930ndate aastate maksumüünteid. Mina pole selle märgi säilitamiseks midagi teinud, lihtsalt leidsin ta üles. Ma arvan, et selle märgi õige koht on Räpinas ...”.

1927. aasta kooli vilistlaste pilti täpselt uurides jääb silma, et ketiga märk on neidudel ja ilma ketita märk õpetajatel ja noormeestel, kinnitatud vaskkule poole rinnale.

Möödunud on 98 aastat, kui Räpina Aianduskooli esimese lennu vilistlase lõpumärk on jõudnud Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseumi kogusse 1927. aasta lõpetajate pildi juurde. Tänuksõnad kuuluvad koduse arhiivi sorteerijale Anu Haagile ja internetist leiu märkajale Virge Mastikule.

Toivo Lees,
Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseum

*Fotod: Räpina Koduloo- ja
Aiandusmuuseumi kogu*

Räpina Aianduskooli esimese lennu vilistlased ja õpetajad 1927. aastal. Teises reas vasakult viies Alma-Amanda Urgart

Kevadball Sillapää lossis

Lossiüksed avanevad, kõlab muusika ning trepist astuvad üksteise järel alla moeshow'l osalevad aianduskooli õpilased. Modellid teevad tiiru ümber rosaariumi, kandes lilledega kaunistatud kostüüme, maske ja peakatteid. Pealtvaatajad plaksutavad.

Nii algas neljapäeval, 29. mail kevadball, kus õhtujuhtideks olid õpilasesinduse liikmed Andre Saarma ja Kaisa Tull ning külalisteks aianduskooli õpilased ja töötajad.

Ettevalmistused kevadballiks said alguse juba märtsi alguses. Aianduskooli koridori seintele ilmusid plakatid, mis andsid teada, et mai lõpus on toimumas midagi põnevat ja aeg on välja otsida ballikleidid ning ülikonnad. Kuna õpilasesindus plaanis peol läbi viia „Rooside sõja“, tuli koostada aianduskooliga seotud küsimused, millele õpilased vastata said. Selle põhjal loodi tulem kõige populaarsematest vastustest. Peokavas oli ka loosiratta keerutamine ja et auhindu oleks piisavalt, tegid õpilasesinduse liikmed usinasti tööd sponsorite leidmiseks. Tasuta pääsmeid saadi Suure Munamäe vaateorni, aga ka näiteks Eesti Vabaõhumuuseumisse. Lõunapagaritelt saadi peolauale viis kilo maitsvat kringlit.

Kõige kibedam tegevus algas viimasel nädalal enne kevadballi, kui kava tuli paika panna, „Rooside sõda“ läbi mängida, menüü koostada, toidud valmistada, proovikokteilid kokku segada, moeshow jaoks kostüümid valmistada. Õpilasesinduse ruumis põles tuli hiliste õhtutundideni. Tore, et meie väikesearvulisele õpilasesinduse meeskonnale tuli abiväge nii õpilaste kui ka töötajate seast.

29. mai õhtuks oli lossi fuajee ja saal floristide esimese kursuse poolt kaunistatud uhkete lilleseadetega, suupistelaud oli kaetud, baariletile valmis pandud joogikaardid ning loosiratta juures ootasid auhinnad.

Õhtujuhid Kaisa ja Andre juhatasid pärast moeshow'd külalised saali ja tutvustasid peokava. Enne muusikalise osa algust said peolised maitsta erinevaid snäkke ning populaarseks osutus ka kokteilibaar, kus Pent Joonsae eestvedamisel pakuti jooke selliste nimedega nagu „Tulbikombo“ ja „Laimilill“.

Elava muusika eest hoolitsesid seekordsel peol meie kooli matemaatikaõpetaja Valdur Truija koos poja Matiga, kelle pillihelide saatel sai õhtu jooksul mitmeid ühistantse läbi tantsi-

tud. Palju elevust tekitas nii pealtvaatajates kui osalejates mäng „Rooside sõda“, kus läbi kolme vooru olid vastamisi õpetajate-õpilaste segavõistkonnad. Näiteks tuli ära arvata, millised on meie õpilaste lemmiktunnid või lemmiktegevused õpilaskodus. Mõni vastus võeti vastu suure naeruga!

Ballil on ikka kombeks valida peo prints ja printsess. Hääletamise tulemusena krooniti printsiks lilleseade õpetaja Indrek Kaeli ja printsessiks Berit Puru floristide teiselt kursuselt. Kui väljavallitutel olid kroonid peas, palus prints printsessi valsile.

Viimaseks ühiseks seltskonnatantsuks oli „Kalle-Kusta“ ja pärast seda oligi õhtujuhtidel aeg öelda lõpusõnad.

Peokülalised asutasid minekule, korraldusmeeskond sättis ennast fotonurka mälestuseks ühispileti tegema ja siis tuli ruttu veel lossiruumid korda seada.

Täname kõiki, kes meie kevadballi kordaminekuks oma panuse andsid!

Järgmise peoni!

Korraldusmeeskonna nimel

Merike Heeringson, õpilasnõustaja

Foto: P. Ivleva

Pilkupüüdvad moeshow modellid uhkete lilleseadetega

Balli prints Indrek, printsess Berit ja Merike

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri illumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu Küljendaja Valdur Truija

Juunikuu nali

Vestlevad kaks talumeest.

"Kuidas sul sel aastal vili kasvab?" uurib üks.

"Oh, ära üldse räägi!" vastab teine. "Viljakõrred on nagu elektripostid!"

"Tähendab, niisama kõrged ja jämedad?"

"Ei – üksteisest niisama kaugel ..."